

kalt forankrede kreative ildsjæle, som løfter nye initiativer og projekter, der sammen kan smitte af på de enkelte lokalsamfund og skabe ny energi og dynamik.

Dog vil jeg gerne på vegne af Dansk Folkeparti fremhæve et centralt punkt, som måske i hvert fald nogle steder har givet anledning til en problemstilling i forbindelse med de nye kommunedannelser. For det er jo sådan, at en del af de nye kommuner er købstadskommuner, som har fået nogle randkommuner, som man kalder dem, eller også kalder man dem for landkommuner, som er blevet en del af bykommunerne. Og det har nogle steder givet nogle problemer og nogle udfordringer. Nogle steder har man løst dem meget positivt og eksemplarisk, andre steder har man måske været på vej lidt hen ad en glidebane, hvor det er lykkedes knap så godt.

Nogle steder arbejder vi jo med landsbyråd, hvor man i de enkelte lokalsamfund danner nogle lokalråd, typisk via borgerforeninger osv., og så ender man så med oven på dem at lave et landsbyråd, hvor alle formændene for lokalrådene danner et fælles organ, som kan tale og forhandle med kommunen og med byrådene i de enkelte kommuner. Andre steder som f.eks. Ringsted har – i øvrigt også under forudgående forhandlinger – haft et landdistriktsudvalg, som jo sikrer, at man hele tiden har en god og fornuftig dialog med de enkelte små byer og lokalsamfund i en større kommune.

Men i eksempelvis Frederikshavn Kommune, hvor Sæby Kommune er blevet en del af den nye Frederikshavn Kommune her ved årsskiftet, ser vi i hvert fald nu en tendens til, at man planlægger, at man vil fjerne nogle af de tilbud, der ligger hos de mindre bysamfund. Det drejer sig specielt om ungdoms- og aktivitetstilbud til de unge, om efter skole-tilbud – det er eftermiddagsklubber for børn osv. – hvor man ændrer på den måde at tilbyde en offentlig service på. Og det er jo ikke noget, der taler til gavn for, at man partout skal vælge at bosætte sig eller blive ved med at være bosat i et landområde.

Så der synes jeg i hvert fald, at vi her fra Folketinget ikke skal detailregulere og komme med lovforslag om det som sådan, men vi vil gerne anbefale, at man i de enkelte kommuner tager hånd om de her opgaver, således at det lokale selvstyre bliver forankret hos lokalpolitikkerne i samarbejde og dialog med lokalråd og landdistriktsudvalg m.v.

Den landdistriktsredegørelse, som vi har til debat i dag, indeholder en række positive ting. Den indeholder desværre også en række negative bidrag. Jeg synes specielt, at det er værd at pointere, at netop erhvervsudviklingen i udkantkommunerne ser ud til at være vendt siden 2004. Vi kan se, at man ikke oplever et faldende antal arbejdspladser ude i landdistrikterne, og det har selvfølgelig noget med konjunktursituationen at gøre. Omvendt skal vi selvfølgelig ikke græde over, at det går den rigtige vej.

Noget af det, jeg synes der måske kan give en vis form for bekymring, er bl.a. det skævvridende uddannelsesniveau, hvor vi stadig væk kan se, at det halter lidt med hensyn til at sikre, at der også bor folk med forskellige uddannelseskompetencer rundt omkring i de forskellige områder. Og så er der hele aldersudviklingen, som også går den gale vej, og hvor man i visse kommuner oplever en mærkbar gennemsnitlig forøgelse af den gennemsnitlige alder, og i andre tiltrækker man lettere unge og uddannelsessøgende osv.

Samlet set synes vi fra Dansk Folkepartis side, at redegørelsen indeholder en række positive ting. Der bliver også fra ministerens side skitseret en række af de økonomiske rammer, som vi har at arbejde ud fra. Vi har fortsat de enkelte særordninger for særlig vanskeligt stillede kommuner, hvor vi har de 180 mio. kr., der vil blive tildelt, og vi har også en ekstra pulje netop i 2007 på 150 mio. kr., som skal sikre en vis form for budgetkompensation de steder, hvor der har været usikkerhed om det kommunale budget. Og det ser vi selvfølgelig også frem til fortsætter.

Vi har hele landdistriktsprogrammet med de meget omtalte 1,1 mia. kr., hvor man jo så fra hovedforslagsstillernes – i hvert fald fra SF's – side i det her tilfælde har nævnt, at man jo har valgt at halvere støtten i 2007 og 2008. Men der er det jo selvfølgelig værd at påpege, at netop den støtte, som er trukket fra de første 2 år, bliver lagt på i det resterende år, altså i den anden ende, således at man samlet set ender på de 1,1 mia. kr. til det her samlede formål.

Oven i det har vi jo også bl.a. oprettet det her Institut for Forskning og Udvikling i Landdistrikter, som jo bl.a. finansieres via Fødevarerministeriet og Indenrigsministeriet og Syddansk Universitet. Og der vil jeg da også mene, at vi kan se frem til at få en form for feedback, som vi måske også kan bruge til nogle politiske initiativer, som kan støtte op om sigtet, som vi jo alle sammen er enige om, og som netop er også at bi-